

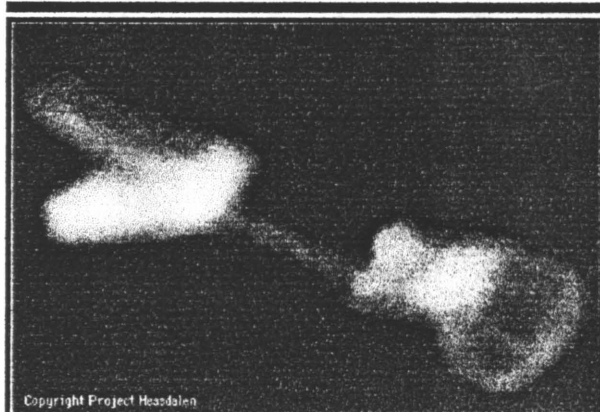
UNDER STJÄRNORNA

Medlemstidning för UFO-Karlskrona

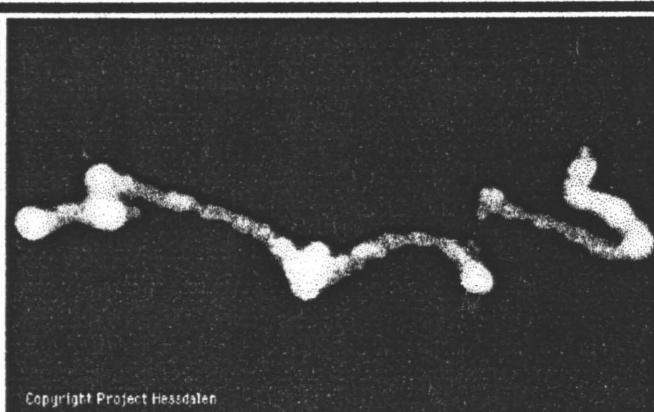
Nummer 8, Augusti 1998

UFO-fenomenet inte värt att undersökas?

Håkan Blomqvists artikel om varför UFO är passé, och UFO-Sverige är överflödigt, och Clas Svahns försvarsartikel.

Copyright Project Hessdalen

Copyright Project Hessdalen

Project Hessdalen

Det här är bara två av tusentals bilder, radar- och personobservationer från Hessdalen i Norge. I Hessdalen bor cirka 200 personer. I princip alla har sedan 1940-talet någon gång sett fantastiska ljusfenomen på himlen. UFO-Sverige i samarbete med UFO-Norge inledde i början av 80-talet en stor undersökning på plats av fenomenen, men kunde aldrig riktigt komma med någon tillfredställande förklaring, även om många teorier formades. Till och med NATO intresserade sig för platsen, och hade en stor flygövning där. Efter det minskade antalet observationer märkbart.

Bild: Project Hessdalen

Under Stjärnorna på internet!

<http://understars.home.ml.org>

Under konstruktion!

UFO-Karlskronas hemsida

<http://www.ufo.se/karlskrona>

- Innehåll -

- 2. Ledare
- 3. UFO-Artiklar
- 11. Övriga Artiklar

Redaktören har ordet!

Var hälsad, ärade Läsare!

Tidningen har som synes genomgått stora förändringar. Den har blivit tjockare, större, bättre (?) och, som ni redan vet, så utkommer den endast 6 gånger per år. Varannan månad kommer endast ett litet nyhetsblad ut, med de senaste nyheterna från oss och UFO-Sverige.

Jag vill också passa på att tacka alla som har bidragit till detta tjockare nummer. Utan er hade vi aldrig kommit så nära att ge ut en "riktig" tidning som nu.

Adressändring

Det har på senaste tiden förekommit medlemmar som har bytt telefonnummer, utan att meddela oss. De som vet med sig att så är fallet bör kontakta vår ordförande, Paulo Lewenhagen omgående!

Drömmar

Det som kretsar i våra huvuden när vi sover är en gåta som har lockat och förbryllat forskare och filosofer i århundraden. Vad händer när vi drömmer? Är det drömmen en manifestation av våra undermedvetna begär och fantasier? Är det bara det mänskliga psykets sätt att bearbeta det som hänt under dagen? Eller är det kanske något djupare, kanske para-

normalt som ligger bakom? Alla drömforskare är helt bombsäkra på att deras teorier är de rätta och att ingenting annat stämmer. Precis så som forskare i allmänhet brukar vara. Många anser till exempel att mardrömmar alltid orsakas av matsmältningsproblem. Så det var egentligen inte den otäcka filmen som orsakade mardrömmen, utan chipsen man åt.

Men är detta verkligen en rimlig förklaring? En dröm är ju ofta mer än bara något som händer på natten. En dröm kan ju komma när som helst. På bussen, i bilen, eller när boken man läser börjar bli lite tråkig. Finns det en gräns då vanlig fantasi övergår till dröm?

Stig Larssons artikel "Nästan en UFO-upplevelse" i detta numret är ett utomordentligt exempel på detta. Hur många av alla UFO-observationer äger rum i vaket tillstånd? Ibland kan Dröm och Verklighet blandas, och till slut kan det vara svårt att skilja på vad som är vad.

För vem kan egentligen urskilja alla fina nyanser i gränslandet mellan inbillning och uppfattning, dröm och verklighet en sen sommarkväll, då det oändliga svarta där uppe med alla sina mysterier väcker fantasin till liv?

Anders Sjölander, redaktör

UFO-Karlskrona

Ordförande och kontaktperson

Paulo Lewenhagen, tel. 0455-20062

Vice ordförande

Johan Enqvist tel. 0455-28813

Sekreterare

Elin Henriksson, tel. 0455-62092

Vice sekreterare

Tommy Richardsson tel. 0455-81982

Kassör

Anders Sjölander, tel. 0455-36127

Hemsida: www.ufo.se/karlskrona

Medlemskap

Avgift: 75 kronor. Inkluderar även medlemskap i UFO-Sverige.

UFO-Sverige

Box 175

733 23 Sala

Tel. 0224-86771

Hemsida: www.ufo.se

Rapportcentral

Tel. 018-555 000

E-mail: ufosverige@online.idg.se

AFU - Arkivet För UFO-forskning

Box 11027

600 11 Norrköping

E-post: afu@norrkoping.mail.telia.com

Tel. 011-16 77 84

Under Stjärnorna utkommer 6 gånger per år. Det är främst en medlemstidning för betalande medlemmar i UFO-Karlskrona. Ansvarig utgivare, formgivare och redaktör är

Anders Sjölander. Artiklar, recensioner och annat material skickas till

Anders Sjölander, PL 527 Fjärdsjömåla, 370 30 Rödeby. Telefon: 0455-363127.

Upphovsrätten till allt material äger upphovsmannen, inte Under stjärnorna.

Utställningen i Falkenberg

Den 5-9 augusti skall Paulo Lewenhagen och Anders Sjölander hjälpa till med UFO-utställningen i Falkenberg som anordnas av Falkenbergs kommun i samarbete med UFO-Sverige. Det har talats mycket om denna utställning både på internet, i UFO-kretsar i allmänhet och i media, och bara bra kritik har hörts. Det ska bli mycket spännande. (När den

här tidningen kommit ut, har utställningen redan varat, i nästa nummer kommer en artikel om det hela).

Nästa föreningsmöte

19/8 klockan 18.00 samlas utanför Chapman-skolan för att träffas för första gången den här terminen. Vi ska gå igenom höstens temarbete om Roswell, samt andra frågor.

UFO-Artiklar

Nästan en UFO-upplevelse

Problemet med mina UFO-upplevelser är att de äger rum när jag sover. I drömmen alltså. En natt för ett tag sedan dök ett "riktigt" tefat upp i drömmen, och som vanligt kändes drömmen riktig och verklig.

Jag stod ute på trappan för att röka en cigarrett och jag råkade se upp mot himlen. Då upptäckte jag till min stora förvåning ett silverglänsande och mycket tydligt tefat som verkade befinna sig på ca 100 meters höjd. Tefatet stid alldeles stilla i luften och jag såg det mycket tydligt (se teckningen). Den i mitt tycke oprop-ortionerliga över-byggnaden på tefatet hade konstiga fönster, först en rad med liggande rektanglar, sedan några stående rektanglar, därefter liggande rektanglar igen. Farkosten såg märklig ut och stämde inte med mina egna estetiska ideal. Jag brukar förse mina egna tefatsskulpturer med "landningsklot av Adamski-typ", väl medveten om att man ska ta "Adamski-tefat" med en stor nypa salt. Men snyggt är det med landningsklot och drömmens tefat hade också landningsklot, faktiskt.

Verklighetstroget

Drömuplevelsen var så verklig och stark att jag vaknade med ordentlig hjärklappning. Jag kände en stor besvikelse över att det bara var

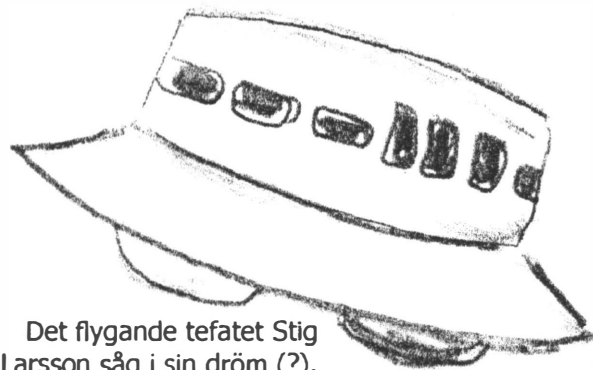
en dröm och jag antecknade raskt alla mina intryck från drömmen.

Senare på kvällen, detta var den 28 juni 1998, gick jag ut på trappan för att kolla platsen där jag stått i drömmen. Då konstaterade jag att utsikten mot himlen skymdes av ett gullregnsträd.

Liknande händelse

Ännu en stund senare under samma kväll och på samma plats hördes plötsligt ett tydligt ljud, som om någon hade skjutit med en stor pilbåge rakt uppifrån skyn. Några spår av något kunde jag inte upptäcka och då erinrade jag mig en annan liknande episod som hände för ett par månader sedan. En kväll hördes ett plötsligt ljud som om ett föremål på ca 25 kilo föll från skyn och rakt ned i ett fruktträd på tomten mittemot. Minns att jag blev förvånad den gången, men sedan glömde jag nästan bort det.

Varför jag drömmer om tefat vet jag inte, det har säkert som vanligt fantasin som konstruerade drömmen. Och om drömmen har något samband med ljudet av föremål som verkade komma från skyn kan man kanske spekulera kring. Men det kändes spännande i alla fall.

Det flygande tefatet Stig Larsson såg i sin dröm (?).

Stig Larsson
UFO-Karlskrona

UFO-fenomenet inte värt att undersökas

Ur Rapport-Nytt nr. 1 1998

Sedan november 1997 har jag lämnat det aktiva engagemanget i Riksorganisationen UFO-Sverige. Det huvudsakliga skälet är att få mera tid över för eget frilansskrivande. Men bakom mitt ställningstagande ligger också en omvärdering av UFO-rörelsen. Låt mig presentera problematiken genom en kortfattad exposé över cirka 30 års UFO-studium.

Ett kontroversiellt och svårtolkat fenomen som UFO leder helt naturligt till att de som ägnar sig åt frågan ofta vacklar mellan olika ståndpunkter. Så har även varit fallet för min del, även om få som undertecknad följt hela skalan från nyandligt tefatstroende till skeptiker. Från föräldrahemmet ärvde jag en antroposofisk/teosofisk/spiritistisk världsbild där UFO i nyandlig tappning ingick som en naturlig del. Husgudarna under min tonårstid var de amerikanska UFO-kontaktpersonerna George Adamski, Daniel Fry, Ray & Rex Stanford, med flera.

Påskhelgen 1970 grundades Riksorganisationen UFO-Sverige med från början en helt igenom missionerande målsättning. Man ville få till stånd ett "officiellt erkännande av de flygande tefatens utomjordiska ursprung". En stor del av de aktiva kom från den tidens nyandliga grupper. UFO som folkrörelse är till mycket stor del en gren av teosofin och spiritualismen. En av personerna som bidrog till UFO-Sveriges grundande var Sten Lindgren, sedan 1965 "president" för Interagalaktiska Federationen (IGF) och välkänd för sina påstådda kontakter med rymdmänniskor.

I november 1970 träffade jag Sten Lindgren. Som naiv och nyandligt troende tonåring föll jag helt för Stens otroliga historier. Vårt möte var styrt av rymdmänniskor, menade han. Konsekvensen blev att jag och en god vän bildade UFO-Södertälje, en lokalförening inom UFO-Sverige. Föreningens huvudsakliga syfte var att sprida rymdmänniskornas filosofi. Observationskvällar arrangerades med förhoppningar om att få skåda rymdbrödernas skepp. Några tefat dök dock aldrig upp, trots våra ihärdiga telepatiska åkallanden.

UFO-Södertälje, liksom många andra tidiga UFO-Sverige-föreningar var ett uttryck för en teknologisk rymdreligion. De undersökningar som gjordes hade som motiv att samla flera bevis för tefatens verklighet. Läran inom vår lokala förening var en variant på föreställningen om Kristi återkomst, nu i teknologisk tappning. Så här uttryckte jag det i UFO-Södertäljes medlemsblad nr. 1, 1972:

"Det är inte observationer av rymdskepp som skall intressera oss mest, utan den kunskap som rymdmänniskorna vill ge oss som vägledning till ett rikare liv. Över hela världen arbetar grupper och enskilda på att få fram sanningen om UFO. Och när allmänhetens ovetande och rädsla för dessa saker har förbytts i medvetenhet och förståelse, först då kan vi vänta att rymdbesökarna skall landa offentligt och låta alla ta del av deras budskap och visdom."

1970-talets UFO-Sverige var en syntes av new age-filosofi och en gryende vetenskaplig undersökaranda. Tidigt uppstod också motsättningar mellan den missionerande, informationsriktade falangen och de som ville prioritera undersökning och dokumentation - alltså en mera empirisk, vetenskaplig inställning. Det var bland annat denna konflikt som bidrog till en gryende skepticism hos mig och några andra medlemmar. Denna skepticism var orsaken till grundandet av Arbetsgruppen för ufologi i mars 1973, vilket senare blev Arkivet för UFO-forskning (AFU). Anders Liljegren, Kjell Jonsson och undertecknad motiverade vårt ställningstagande sålunda:

"Det är ett paradoxalt faktum att vi försöker "informera" (d.v.s. övertyga) allmänheten om existensen av ett fenomen vi knappast bryr oss om att undersöka på djupet. UFO-rörelsen har i mångt och mycket fått karaktär av en ny frälsningsrörelse där vi med (ofta ganska klena) "argument" försöker samla själar som stöd för vår sak".

AFU:s inställning var till stor del hämtad från två amerikanska UFO-författare, Jacques Vallée och John Keel. Båda ställde sig kritiska till ETI-teorin (ETI=ExtraTerrestrial Intelligence) som förklaring till UFO-fenomenen

Fortsättning på nästa sida —>

Fortsättning från föregående sida...

Keel och Vallée talade i stället om parallella världar och materialiserade väsen jämförbara med forna tiders tomtar och troll, andar och demoner. Dessa dualistiska och närmast ockulta spekulationer gick för min egen del väl att förena med en antroposofisk världsbild. Enligt flera antroposofier är UFO ahrimanska andar som förleder människor att tro på utomjordiska besökare. Under senare år har det framgått att även kritiska forskare som Allen Hynek och Jacques Vallée var starkt influerade av ockulta och nyandliga tankegångar. I sin självbiografi "Forbidden Science" (s. 446) berättar Vallée att astronomen Allen Hynek var starkt influerad av antroposofin och Rudolf Steiner, och även hans lärjunge, den amerikanske ockultisten och astrologen Max Heindel. Enligt Vallée hade Hynek nästan samtliga böcker av Heindel i sin bokhylla. Här kan vi se en av förklaringarna till att både Jacques Vallée och Allen Hynek var så snara att tolka UFO som farkoster från andra dimensioner. Det stämde väl med deras ockulta tankegångar.

Mot slutet av 1970-talet utvecklade UFO-Sverige en alltmera kritisk, undersökande verksamhet. Kurser för så kallade fältforskare startades 1976. Med tiden lyckades man hitta naturliga förklaringar till cirka 70 procent av inkomna rapporter. Speciellt sedan det stod klart att många av 60- och 70-talets UFO-rapporter orsakades av ryska raketuppskjutningar.

I slutet av 1980-talet uppstod en ny våg av new age-ufologi. Fler och fler, även i Sverige, framträdde med kanaliserade budskap från rymdmänniskor eller påstod sig ha varit ombordtagna på tefat. Även UFO-Sverige påverkades av dessa idéer och det var i början på 90-talet osäkert om även riksorganisationen skulle reduceras till ett forum för new age-rörelsen. Men 1991 valdes Clas Svahn till ordförande för UFO-Sverige. "Skall vi ufologer vara forskare eller missionärer?", frågade Clas Svahn. Han deklarerade tydligt att UFO-Sverige valt en vetenskaplig forskarlinje.

Sedan jag lämnat religion och nyandlighet 1986 och anslutit mig till den sekulära (icke-religösa) humanismen hade jag också en mera kritisk syn på UFO och UFO-rörelsen. Det som fortfarande spökade var dock den

restmängd på cirka fem procent av svår-förklarade UFO-händelser. Denna rest-mängd framstod som en verklig, vetenskaplig gåta. När UFO-Sverige under Clas Svahn med tiden utvecklades alltmera i en vetenskaplig riktning beslutade jag mig för ett aktivare engagemang i riksorganisationen i syfte att påverka UFO-Sverige till att bli en mera vetenskaplig, kritiskt granskande organisation.

UFO-Sverige har också utvecklat en större kritisk hållning de senaste åren och flera duktiga undersökare har anslutit sig. Clas Svahn nämner nu själv att andelen svår-förklarade UFO-rapporter nu är nere i 2-3 procent. Och här kommer vi till problematikens kärna. När UFO-Sverige gjort djupgående undersökningar av flera klassiska UFO-fall i Sverige (Gösta Carlsson 1946, Domsten 1958, Mariannelund 1959) har de visat sig ha naturliga, huvudsakligen psykologiska förklaringar. Men dessa fall var tidigare paradfall i UFO-Sveriges information till allmänheten, trots att ingen undersökt dem på djupet. Genom att propagera för dessa händelser under 70- och 80-talen som bevis för UFO kan man säga att UFO-Sverige i princip var en mytspridarorganisation.

Situationen är i princip densamma idag, med den skillnaden att kvaliteten på undersökningarna förbättrats något. Ändå är det mycket få fall som verkligen undersöks på djupet av det enkla skälet att det tar för mycket tid och pengar i anspråk. Trots det är andelen oförklarliga nere i 2-3 procent. Med verkligt djupgående analyser skulle sannolikt denna siffra reduceras ännu mer. På samma sätt är det med de oförklarade fall som finns i Arkivet för UFO-forskning. De flesta har undersökts mycket dåligt eller inte alls. Djupgående analys, i den mån det är möjligt, skulle med all säkerhet reducera andelen UFO till ytterst få fall. Redan nu har UFO-Sverige visat att i stort sett alla svenska UFP-foton och filmer är falsarier eller misstolkningar och så kallade sädescirklar är skojerier. Några få genuina UFO-händelser har sin troliga förklaring i hemliga militära vapen eller flygplan samt kanske också hittills icke kända elektriska urladdningsfenomen (earthlights). För övrigt kan man säga att även UFO-Sverige genom sina undersökningar visat att den psykosociala teorin är den tolkning som

Fortsättning på nästa sida —>

Fortsättning från föregående sida...

ligger närmast tillhands för att förklara den lilla restmängden UFO-rapporter. Den psykosociala teorin säger att dessa rapporter kan förklaras som en kombination av psykologiska orsaker (projektioner, hallucinationer, visioner) och sociologiska, kulturella förhållanden (tidsbundna myter, populärkultur, gruppträck).

En slutsats av ovanstående är att en så liten andel UFO inte motiverar upprätthållandet av en riksorganisation för UFO-frågor. Man skulle kunna säga att UFO-Sverige gjort ett så bra arbete att man tagit bort grunden för sin egen existens. Om UFO-Sverige fortsätter i samma hjulspår blir man till sist något slags flogging-dead-horses-society. Ungefär som att vietnamrörelsen skulle agera vidare efter Vietnamkrigets slut. Detta säger jag trots att jag själv under perioden 1994-1997 varit med om att bygga upp UFO-Sverige, vilket givit mig mycket kunskap och trevlig social samvaro. Men jag kan bara ärligt redovisa mina slutsatser. Mot bakgrund av ovanstående resonemang vill jag också peka på tre problem för den kritiska UFO-rörelsen:

Imageproblemet

Som representant för UFO-rörelsen möts man ständigt av människor som, utan diskussion, förklarar att UFO är verklighet eftersom vi inte kan vara ensam i universum. De tar för givet att föredragshållare etc. delar denna övertygelse som aktiv inom UFO-rörelsen. Den moderna massmediala myten om UFO blir den självklara och förväntade utgångspunkten. Man måste då börja med förklaringen att det inte finns några vetenskapliga belegg för utomjordiska besök. Detta påstående leder ofta till förvirring och undran: Tror du inte på UFO? Varför är du då med i en UFO-förening?

Hela denna problematik skulle undvikas om arbetet istället utfördes av skeptikerrörelsen. Då vet den frågande från början att man som skeptiker har en kritisk, granskande inställning. Skeptikerrörelsens svaghet vad gäller UFO har varit att man uttalat sig alltför kategoriskt utan tillräckligt empiriskt underlag. Idag har dock UFO-Sverige med sitt arbete i stort sett bekräftat skeptikerrörelsens inställning.

Mytspridarproblemet

Av reaktioner på föredrag och massmediaintervjuer noterar jag att många inte lyssnar på vad jag säger. De kan efter föredrag berätta om andliga och kontakter som om vi vore på samma linje. Denna kategori åhörare har inte förstått kontentan av föredraget utan har snarare stärkts i sina mytiska föreställningar av en representant för UFO-rörelsen.

Eftersom antalet svårförklarade UFO-fall är så få och stadigt minskar uppstår ett problem för UFO-Sveriges lokalföreningar. Vad skall man syssla med när det inte inträffar några UFO-fall av intresse i trakten? Flera lokalföreningar löser det genom att bli mera allmänna mysterieföreningar med föredrag om slagrutor, forntida astronauter eller annat allmängods från new age-rörelsen. Den sociala samvaron tar över och man blir en diskussionsklubb.

Genom att informera om att UFO-Sverige får in 300-400 rapporter per år och upprätthålla en rapportcentral ger man sken av att UFO är en verkligt stor gåta med dagliga rapporter. Men så är ju inte fallet. Det mesta som kommer in är misstolkningar av planeter och flygplan plus diverse skämt. Om man ger allmänheten bilden av att det inträffar så många UFO-observationer så kommer naturligtvis ännu fler att "se" UFO. Det kan till och med bli så att man skapar de UFO-fall man säger sig vilja undersöka. Även om det inte är målsättningen förstärker UFO-Sverige därigenom indirekt UFO-myter genom sitt agerande.

Som rapportmottagare har jag många gånger häpnat över människors otroliga förmåga att projicera sina fantasier på vanliga astronomiska objekt. Till synes vanliga, vettiga personer kan ringa och beskriva en farkost med fönster på himlen. När jag kontrollerar finner jag planeten Jupiter, etc. etc. Statistiskt sett är kanske 4-5 procent av befolkningen att räkna till så kallade "fantasy prone personalities", det vill säga extremt fantasifulla personer som inte skiljer på inre och yttre verklighet. Det är uppenbart att en stor del av dagens UFO-rapporter kommer från dessa människor.

Det politiska problemet

UFO får idag betraktas som den starkaste och mest spridda new age-myten. En hel

Fortsättning på nästa sida —>

Fortsättning från föregående sida...

ungdomskultur har uppstått kring TV-serier som Arkiv X och amerikanska populärfilmer med UFO-motiv. Myt är också ett mycket användbart politiskt maktinstrument. Ett oroande tecken är att extrema politiska och religiösa grupper upptäckt att UFO är mycket gångbart som medel att sprida totalitära idéer locka till sig ungdomar. I Sverige företräds dessa idéer framförallt av Sune Hjorth, Jüri Lina och Lars Adelskog. De har skapat en syntes av UFO, ockultism, antisemitism och konspirationsteorier. Ett extremhögerkoncept som sprids genom böcker och föredrag.

I USA ingår UFO och antisemitism i den mycket karismatiska Louis Farrakhans ideologi. Farrakhan är ledare för de snabbt växande svarta muslimerna. Även i den amerikanska milisrörelsen möter vi en blandning av förvirrade konspirationsteorier och UFO. 1985 dömdes den välkände nynazisten Ernst Zündel till fängelse för lögnaktiga påståenden om koncentrationslägren under andra världskriget. Några år tidigare hade han skrivit boken "UFO Nazi Secret Wapon". Under rättegången framkom det att Zündel inte trodde på tefat utan använde boken för att få publicitet och nå nya grupper med sitt nazistiska budskap.

Genom att propagera för UFO och UFO-intresse kommer även UFO-Sverige ofrivilligt att locka in flera ungdomar i extrema politiska och religiösa rörelser. En allvarlig tendens i flera av dagens ungdomsrörelser är att välja bort demokrati som medel till politisk förändring. Istället satsar man på våld och "direkt aktion". Livsfientliga myter som att judarna styrs av onda rymdmänniskor från Pluto eller att homosexuella misslyckats med sin andliga utveckling på Lemurien kan ge näring åt våld i dessa grupper.

Några konkreta förslag

1. De få kvarvarande ännu ej förklarade UFO-fallen motiverar ej en rörelse av UFO-Sveriges karaktär och uppbyggnad. Det enda vetenskapligt värdefulla arbete som finns kvar att utföra inom UFO-Sverige är djupstudier och dokumentation av de 25-30 mest intressanta UFO-fallen. Men för det behövs ingen riksorganisation. Arbetet kan utföras av fem, sex personer och vara klart inom ett år.

2. En kritisk granskning av UFO, speciellt de

religionshistoriska, psykologiska och politiska aspekterna, bör fortsättas. Det arbetet faller naturligt under skeptikerrörelsens målsättning och skulle kunna utföras av en arbetsgrupp inom Föreningen för Vetenskap och Folkbildning.

2. Arkivet för UFO-Forskning i Norrköping är ett värdefullt bibliotek och arkiv oavsett UFO-fenomenens existens. Även i ett internationellt perspektiv är samlingarna unika som en dokumentation av en tidsepok och subkultur. Personligen skulle jag kunna tänka mig att arkivet blir en grundstomme till ett "Center for Inquiry", motsvarande det forsknings- och dokumentationscenter som byggdes upp av den amerikanska humanist- och skeptikerrörelsen tillsammans. Center for Inquiry ligger i nära anslutning till State University of New York. Arkivet för UFO-forskning skulle därmed bättre kunna användas av forskare och studenter samt permanentas som institution för framtiden.

Efter att ha varit aktiv inom UFO-rörelsen i närmare trettio år har jag kunnat få ett unikt perspektiv och erfarenheter från en udda subkultur. Jag ser UFO-rörelsen som ett ganska tidsbundet fenomen. Ett uttryck för en rymdåldersmyt i det tjugonde århundradet. Den internationella utvecklingen tyder på att den kritiska UFO-rörelsen blir alltmer kritisk och att fler och fler blir rena skeptikerföreningar eller delar av skeptikerrörelsen. New age-ufo-login kommer att fortsätta att blomstra och ta sig nya vägar och uttryck beroende vilka nyandliga tendenser som dyker upp.

Det finns många oroande tecken i den allmänna kultur- och samhällsutvecklingen, inte bara i Sverige. Ökad intolerans, arbetslöshet och social utslagning, religiös och politisk extremism, kunskapsförakt, antiintellektualism. Ett samhälle som alltmer söker sig till myter och nyandlighet för att få ett svar, även på politiska frågor. Kampen mellan sekulär demokrati och religiös diktatur blir allt tydligare i flera länder. Det finns en uppenbar fara att även kritiska UFO-organisationer som UFO-Sverige hamnar på fel sida av staketet i denna kulturkamp.

Håkan Blomqvist

Nästa sida: UFO-Sveriges ordförande Clas Svahns svar på Håkan Blomqvists artikel.

UFO-fenomenet värt att undersökas

Ur Rapport-Nytt nr. 1 1998

Jag tror att en stor del av förklaringen till att Håkan Blomqvist lämnar UFO-Sverige medan jag stannar kvar, har att göra med vår bakgrund. Medan Håkan en gång i tiden kom in i UFO-arbetet som en övertygad anhängare av den utomjordiska hypotesen, med täta kontakter med några av våra mest kända kontaktpersoner, så kom jag själv in med en naturvetenskaplig bakgrund med astronomi som mitt främsta ämne. Jag har aldrig sett på UFO-fenomenet som potentiella utomjordiska farkoster, inte ens under mina tidiga år i mitten av 70-talet. Till skillnad från Håkan (i början av hans "UFO-karriär") stod jag redan från början öppen för att alla UFO-rapporter skulle kunna förklaras med naturliga fenomen (om än inte alltid kända av vetenskapen i skrivande stund), mänsklig psykologi, militära experiment och dylikt.

Jag tror att denna skillnad är viktig för att förstå Håkan Blomqvists inlägg.

För UFO-Sverige är varje enskilt fall intressant eftersom det lär oss något nytt om oss människor och vårt sätt att uppfatta omvärlden. Och förhoppningsvis även om de fenomen som uppträder i lufthavet. För Håkan var inte detta nog, vilket jag respekterar.

Håkans argumentation för sin omsvängning är inte övertygande. Trots att han anser att många UFO-rapporter har psyko-sociala orsaker (vilket de mycket väl kan ha) redovisar han inte hur dessa mekanismer skulle förklara fall som Gohs/Ingemark (1970), Björkvik (1989), Siw Fester-fallet (1983) och Lergravsviken (1957). Istället för att anta utmaningen och ge oss en fungerande förklaringsmodell på dessa intressanta dagsljusfall väljer han att lämna skutan utan att ha fullgjort sitt arbete. Vi hade behövt Håkans kritiska blick och stora kunnande i många år till.

Fall som Ängelholm (1946), Domsten (1958) och Mariannelund (1959) har inte fått sina förklaringar (eller möjliga förklaringar) genom extrapoleringar av rapportmaterialet och godtyckliga generaliseringar utan genom hårt fältarbete och precis de djupstudier som Håkan efterlyser. Andra exempel skulle kunna vara "spökraketerna" och "spökflygarna". Att

vi inte gör fler djupanalyser beror enbart på bristande resurser i form av kvalificerade medarbetare, tid och pengar.

För mig är det just dessa djupstudier och att finna kontrollerbara förklaringar till händelserna, som utgör kärnan i UFO-arbetet. Att stanna upp och säga dessa är "äkta UFO-fall" bara för att vi inte har kunnat finna en förklaring är otillräckligt och inte hederligt, lika lite som det duger med svepande psykologiska modeller utan empirisk grund.

Jag kan inte nog poängtera följande: Vi undersöker inte UFO-fenomenet för att bevisa att det bakom rapporterna döljer sig nya och spännande fenomen utan helt enkelt för att finna svaren på varje enskilt fall och möjliga mönster i den restmängd som återstår.

Så länge jag har känt Håkan har han alltid varit mycket kritisk till skeptikergruppernas oförmåga och ovilja att undersöka UFO-fenomenet. I många fall har han kallat dem "vulgärskeptiker" och ringaktat den brist på kunskande och undersökningsvilja som finns i dessa grupper. Vetenskap och Folkbildning inräknat. Oberoende analyser av informationsrika UFO-rapporter gjorda av UFO-Sverige å ena sidan och Vetenskap och Folkbildning å den andra hade utan tvekan lett till ökad kunskap om såväl våra arbetsmetoder som de bakomliggande orsakerna till observationerna. Men något intresse att ta del av UFO-Sveriges stora kunskapsbok eller att aktivt engagera sig i undersökningen av UFO-rapporterna har aldrig funnits hos de svenska skeptikerna.

Varför Håkan nu plötsligt tror att skeptiker utan kunskap om misstolkningsfenomen, UFO-historia och kontaktpersonernas mycket speciella bakgrund skulle bli goda fältundersökare och förvaltare av vårt stora arkiv är för mig en gåta och närmast en förolämpning mot allt hårt arbete som dagligen läggs ned på UFO-rapporterna.

Att det som skeptiker skulle vara lättare att föra ut sin syn på UFO-frågan än oss inom UFO-Sverige är nog också mycket tveksamt. Skeptikergrupperna har en mycket hård belastning som "bortförklarare" och deras argumentation blir på intet sätt mer objektiv eller lättbegriplig för en åhörare.

Fortsättning på nästa sida →

Fortsättning från föregående sida...

Skeptikernas roll är att vara en nagel i ögat på oss på samma sätt som opponenter kritiserar doktoranden. Våra metoder måste kunna kritiseras och analyseras. Men att själva bedriva undersökande verksamhet om dessa fenomen och företeelser har de flesta skeptikergrupper - ännu så länge - ingen beredskap för. Och om UFO-Sverige slutade undersöka UFO-rapporterna och överlät detta på exempelvis Vetenskap och Folkbildning - vem skulle i så fall kontrollera skeptikerna?

Det krävs stort tålamod och en hel del hårt arbete för att förändra en organisation som UFO-Sverige från att ha varit en pro-ET-grupp (utan andra ambitioner än att informera allmänheten om "besökarnas" förestående ankomst) till att bli en undersökande och analyserande förening med vetenskapliga ambitioner. Det arbetet påbörjades redan i mitten av 70-talet men först under 90-talet har förändringarna börjat ta verklig fart. UFO-Sverige drar i dag till sig helt andra medlemmar än för tio år sedan. Vårt sätt att kritiskt analysera rapporterna möts med respekt av militär, media och skeptiker. Varför skulle vi sluta med det som vi är duktiga på, nämligen att undersöka UFO-fenomenet? Ska vi ensamma ta ansvar för TV:s mytspridande "dokumentärer" och ytliga soffprogram? Är allmänhetens ET-tro och sug efter enkla lösningar nog att lägga ned UFO-Sverige? Svaren är givetvis nej.

Jag har mycket svårt att förstå Håkans argumentering om att vi och våra lokalgrupper skulle få problem när det inte längre "inträffar några UFO-händelser i trakten". Det kommer alltid att inträffa intressanta UFO-fall. Att informera om detta ser jag inte som ett problem, om man inte som Håkan verkar göra i sitt inlägg, plötsligt har börjat sätta likhetstecken mellan flygande tefat och UFO.

Till skillnad från de flesta UFO-grupper publicerar UFO-Sverige regelbundet artiklar och annan information om fall som vi har funnit förklaringen på. På våra kurser går vi noggrant igenom rapporter som vi har identifierat och redovisar på vilket sätt vi har funnit förklaringen. Det är också UFO-Sverige som har avslöjat flera av de framstående och i allmänhetens ögon trovärdiga UFO-författarna (Luukanen, Hjorth, Adelskog, Anders B

Johansson) som de mytspridare de verkligen är. Här har Håkan själv deltagit med liv och lust.

Att påstå att UFO-Sverige genom vårt arbete skulle leda in ungdomar i extrema politiska och religiösa grupper finns det inget belägg för. Här är Håkan ute på mycket svag is. De personer (knappast ungdomar) som ändå hamnar i dessa grupper har redan från början haft ett allmänt intresse för det ockulta och extrema. Man får det knappast genom UFO-Sveriges blotta existens utan mera genom TV-serier och "dokumentärer".

Istället är det så att det finns flera exempel på hur vi har fostrat ungdomar till kritiskt tänkande undersökare med en fast förankring i verkligheten. Nu senast genom att två av våra unga styrelsemedlemmar genomfört sitt första år som etnologistuderande i Uppsala.

För att summera: UFO-Sveriges uppgift är att undersöka rapporter om okända fenomen på himlen samt att försöka finna förklaringar på samtliga UFO-fall - även om svaren är vardagliga och föga upphetsande. Det är de bakomliggande orsakerna som är intressanta - även om det inte är utomjordiska besökare. Det är detta sisofosarbete, att dagligen och stundligen försöka förklara hur vår verklighet är beskaffen och att redovisa vårt arbete för allmänheten, som är våra uppgifter. Detta har Håkan helt missat.

Den restmängd på 2-5 procent som idag återstår gör det av en orsak: Att UFO-Sverige genom hårt arbete har lyckats förklara eller visa på sannolika förklaringar till de övriga 95-98 procenten. De har inte förklarat sig själva.

Att informera (enligt Håkan "propagera") om de av oss ouppklarade fallen är inte konstigare än att polisen berättar om ouppklarade brott eller att astronomer publicerar artiklar om fenomen i rymden som ännu trotsar alla förklaringsmodeller - så länge vi också berättar om vilka undersökningar vi har gjort i våra försök att finna förklaringar.

UFO-Sverige kan givetvis bli bättre, mycket bättre. Vi gör ständiga fel och orkar inte alltid leva upp till våra högt ställda mål. Men viljan finns där.

Själv sätter jag en ära i att just UFO-Sverige, med vår kritiskt granskande inställning kan erbjuda en service till allmänheten

Fortsättning på nästa sida →

som uppenbarligen är mycket efterfrågad.
Skulle detta kunna ske i samarbete med

exempelvis vetenskap och folkbildning vore
ingen gladare än jag.

Clas Svahn

Ordförande i UFO-Sverige

Underdelen av farkosten öppnade sig Norska gränsen, augusti 1943

Du som nu läser dessa rader, betrakta mig inte som tokig. Få människor är så verklighetsnära som jag. En sexårig skolutbildning kan inte ge en akademikers fantasivisioner. Jag är en man med båda fötterna på jorden. Jag noterar detta för att Du skall förstå att det jag upplevt är verklighet.

Den tyska krigsmakten vältrade sig över Europa, spridande förintelse, skräck och död. Jag var placerad vid ett tungt förband från I3 i Örebro, med bra kamratanda och försvarsvilja. Denna aktuella tid beräknas läget som lugnt, permissioner är beviljade i stor utsträckning, vi är ett fåtal som skall uppehålla vakttjänsten i dessa framskjutna förpostställningar vid norska gränsen. Kontakten med bakomvarande förband består av en dragen ledning med ringklocka.

Jag går mitt pass minuterna före kl. 22.00. Avgående vakt rapporterar, inget av vikt har passerat. Mörkret gör att jag inte ser så mycket, men varje ljud uppfattas mycket intensivare. Plötsligt som jag står på posteringsstället uppfattar jag ett svagt ljud som inte gick att identifiera. Ljudet ökade snabbt i styrka, en ton så stark att jag inte kunde uthärda den, jag ställde ifrån mig karbinen mot en sten och stoppade fingrarna i öronen. Då får jag se ett helt mörkt föremål avteckna sig mot himlen. Det liknade två på varandra lagda tallrikar och närmade sig med en svindlande fart mot mig. Plötsligt slår liksom eldsflammar ut, intensiva som svetslågor och "farkosten", detta okända står helt stilla i luften. Jag hinner uppfatta något som liknar små fönster runt farkostens mittersta del, belysta innifrån med ett blåvitt sken. Underdelen av farkosten öppnade sig och en mindre globliknande farkost, med ett brett bälte omkring sig, dalade ned mot jorden. Samtidigt slog små eldslågor ut från bältet, som för att styra med.

Lukt av svavel

Det intensiva skenet hade bländat mig och det kändes som det var fint grus under ögonlocken. Tårarna rann och jag greps av oro och skräck. Jag ville ropa men kunde inte. Jag ville springa därifrån, illamående och yrsel grep mig men jag kunde inte röra mig. Jag förnimmer en kvävande lukt som av svavel. Känner en intensiv smärta i vänster arm samt genom tårna. Jag ser att armbandet på min klocka lyser intensivt och jag rycker av mig det.

Jag hör avlösarens röst som i fjärran,
- Gå hem och lägg dig, du är ju sjuk. (Avlösningen skulle komma 24.00, så det hade alltså gått en ganska lång tid).

Sjukskriven

Jag blev sjukskriven i tre dagar, det fanns små brännsår runt vänster arm och höger hands långfinger. Läkaren kunde inte finna någon förklaring. Jag upptäckte att karbinen stod laddad i stället och när jag skulle göra patron ur var det nästan omöjligt att få ut slutstycket. Små svetsloppsliknande förhöjningar fanns över hela slutstycket.

Efter sjukskrivningen började jag "forska" i vad som hänt. Efter mycket sökande vid posteringsstället fann jag klockan, uppskattningsvis tjugo steg från den plats jag kan erinra mig att jag har stått. Den hade stannat på 23.13, boetten var full av dessa små svetsloppsliknande förhöjningar och armbandet var nästan svart.

- Vad fan har du gjort med klockan? var urmakarens kommentar när jag lämnade in den. Klockan är ju hopsvetsad och går inte att göra något åt.

Sökandet efter den plats där jag trodde farkosten hade landat tog flera dagar, men ca. 500 meter från posteringsstället fann jag så en plats där all vegetation var avsvedd på en fyrkant av 30 x 30 meter. Samma kvävande svavellukt, som vid landningskvällen, fanns kvar men nu mycket svagare.

Fortsättning på nästa sida —>

Fortsättning från föregående sida...

Jag har sett tyska och svenska flygplan, har på tjugotalet sett luftskeppet 'Italia' - ingenting kan i form och hastighet jämföras med detta okända. Jag har försökt att skildra en upplevelse som övertygat mej om att vi har besök utifrån. Jag överlämnar åt dig, kära läsare, att själv försöka tolka och leva dig in i min egen situation.

Värnpliktige Svensson

Eftersom personen i ovanstående berättelse är avliden sedan några år har vi mycket svårt att göra en ordentlig undersökning av händelsen. Vår källa till observationen var en nära kamrat till honom plus att det finns en del originaldokument att tillgå. Vi försöker dock att få fram fler upplysningar från förbandskamrater och befäl. Om vi får fram flera uppgifter lovar vi att återkomma.

Red. (läs: Rapportnytt)

Rapportnytt 1998:2

Morabilden. Den 15 september 1952.

Detta är en av Sveriges mest gåtfulla UFO-bilder, och dessutom en riktig klassiker. Forskare har i nästan fem decennier sysselsatt sig med att försöka förklara vad de mystiska ljusen skulle kunna vara för något. Bilden togs en natt då månen inte var uppe av Nils Frost. Fenomenet var gult och var synligt i tio minuter innan det bleknade bort i öster. En fullständig gåta för alla inblandade. Clas Svahn: "Det sägs att en bild säger mer än tusen ord. Synd i så fall att Nils Frosts foton inte kan tala".

(<http://www.ufo.se>)

Övriga Artiklar

Människors sociala behov av ufologer

Ur Rapport-Nytt nr. 2 1998

Som UFO-intresserad och som allmänt intresserad av "övernaturliga ting" blir man ofta något av en trygghet för de personer som har varit med om något utöver det vanliga, men inte har vågat berätta det för någon annan.

Hur ofta får inte vi ufologer höra kommentarer i stil med: "- Jag vet att du är intresserad av övernaturliga saker. Jag måste få berätta en sak..."

Själv har jag aldrig ångrat att jag blev intresserad av UFO-fenomenen, men när jag blev medlem i UFO-Sverige visste jag inte att jag samtidigt skulle fylla en viss form av jourhavande medmänniska.

Men det är nog lite grann av den rollen vi ufologer har. Vi får höra mycket som människor inte skulle berätta för någon annan. Vi är de personer som folk känner att de kan anförtro sig till. Är inte det också ett tecken på att vi ufologer behövs? Vart skulle dessa människor vända sig annars? Dessutom tycker jag att det är intressant att få ta del av

olika människors världsbilder. Jag har aldrig ångrat att jag började skriva ner det som människor berättat för mig när de fått reda på mitt intresse för "Det Övernaturliga". Under några få år tycker jag idag att det är en ganska fascinerande läsning.

Jag är som bekant relativt ny i UFO-Sverige. Vad ska inte ni andra som har varit med i 15-20 år fått höra? De allra flesta berättelser har jag dock fått höra "rent privat" utan någon koppling till UFO-Sverige. Det har räckt med att de fått reda på mitt intresse för "Det Övernaturliga" så har de vågat berätta. De har känt att de inte får ett skratt tillbaka om de berättar vad de varit med om. Visst fyller vi en funktion där? När jag bläddrar igenom mina anteckningar för de sista tre till fyra åren upptäcker jag att det visserligen finns seriösa UFO-iakttagelser och även en hel del berättelser om vad som brukar kallas spöken, på olika platser och av olika sort. Mycket av det som berättas förtjänas att tas på allvar. Men det går inte heller att komma ifrån att en del saker som jag har fått höra är

Fortsättning på nästa sida →

Fortsättning från föregående sida...

lite udda. Vad sägs till exempel om uppgiften att vi människor egentligen inte finns, utan att vi människor tillsammans med hela vår jord bara är en dröm som en jätte ligger och drömmer. När jätten vaknar så försvinner naturligtvis drömmen och därmed vi människor. Onekligen en ganska udda religion som måste vara jobbig att leva efter. För tänk om jätten skulle vakna...

Härnösand är en liten stad. Kommunen har cirka 27 000 invånare. Fram tills för några år sedan var jag dock ovetande om att jag delade hemkommun med den bibliska djävulen. En person förklarade för mig att anden i glaset hade svarat på frågan om vart djävulen fanns. Personen intygade att hon många gånger ägnat sig åt anden i glaset och att svaren alltid varit riktiga. Nu hade de fått svar på att djävulen fanns, och att han fanns i staden. Anden ljuger inte, vi måste se upp, sa kvinnan till mig. Själv har jag aldrig sett någon hornförsedd eller bockfotad man på Härnösands gator, å andra sidan har jag aldrig tänkt på att titta efter så noga.

Mera anden i glaset. En annan kvinna talade om för mig att hon och hennes kompisar kompisar gjorde anden i glaset. Det hela urartade när anden svarade ja på frågan om det fanns några onda andar. Lite värre blev det blev det när anden svarade jag på frågan om det fanns någon ond ande i rummet. Värst blev det när svaret blev ja på frågan om han (?) fanns i garderoben. En av tjejerna närmade sig sakta garderobsdörren och öppnade den försiktigt. I nästa sekund var det något som rev henne hårt på halsen. Det började blöda, men som tur var gick det att stoppa. Men rivmärkena ska enligt vittnen fortfarande finnas kvar. Vad ska man tro om denna historia? Går det att tro något över huvud taget?

Näcken

Det är tydligen så att våra naturväsen fortfarande finns kvar. Enligt en person så finns näcken fortfarande i våra åar och vattendrag. En kompis till den som berättade denna historia förföljd av näcken, som också kunde göra sig osynlig. På frågan om personen sett näcken så blev svaret ett bestämt ja, "Men han har ingen fiol". Kanske slutade näcken spela fiol efter ett bråk med

STIM? I detta fall följde näcken efter kvinnan och gjorde sig osynlig i kvinnans vardagsrum. Onekligen en udda rapport.

Enligt boken "Stockholms Spökhus" av författaren stig Linnea så står det på sidan 35 att kung Karl IX, som var kung mellan 1604-1611, ska ha observerat näcken i Stockholms ström och även skjutit efter honom från ett fönster på slottet. Näcken visar sig tydligen för alla samhällsklasser, även om han troligen tycker att det är för jobbigt att bo i Stockholms ström nu för tiden. Även näcken måste tycka om rent vatten.

Rapporter om näcken är ganska ovanliga trots allt. Men fortfarande finns det ganska många rapporter om möten med "småfolk", Vättar eller Vittra som det kallas i Norrland. Jag kan även garantera att de som berättat för mig om sina möten med dessa konstiga varelser är helt vanliga människor som inte är konstiga på något vis. En far och son var ute en kväll och grillade korv i skogen runt Härnösands stora sandstrand, Smitingen. Det började bli mörkt och det var ganska mysigt att sitta och höra sprakandet från elden.

Eldkulor

Plötsligt får de se en liten figur som stod några meter från elden. Han vara bara någon decimeter lång men sprang genast iväg när han insåg att han var upptäckt. Hela vätten var grönklädd. Fadern och sonen kände sig rådvill, som om de inte ville tro på det de just hade sett. De bad då om ett tecken och ropade ut i luften något i stil med: - Var du en vätte så bevisa det för oss. I nästa sekund så lossnade det eldkulor från elden, och dessa for upp i luften och exploderade. Det påminde om ett fyrverkeri i olika färger. Kanske var det bara en förväxling av något djur, och eldens lek hade kanske också naturliga förklaringar. Men på andra platser inom Härnösand lär det finnas småfolkm närmare bestämt i skogarna runt Örsjön och Murberget. Där finns det för övrigt ett antal hus som det sägs spöka i. Jag kommer att återkomma till husen på Murberget i en kommande artikel.

Jag ska avsluta denna artikel om en annan syn av en liten man. En kvinna satt i en kyrka och hörde på en predikannär hon plötsligt på väggen framför sig fick se en liten gubbe gå på väggen. Ingen annan som satt i bänkarna

Fortsättning på nästa sida —>

Fortsättning från föregående sida...

tycktes se gubben och prästen hade ju ryggen mot väggen.

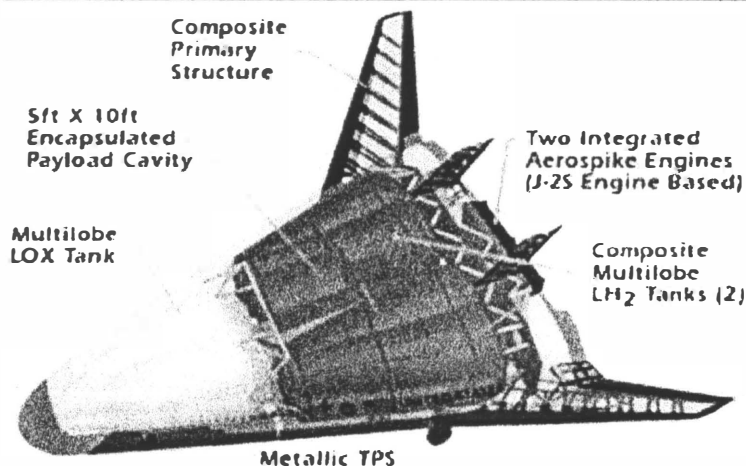
- Jag bara tittade. Jag var helt oförberedd, men jag blev inte rädd, snarare kände jag en frid. Men jag kan försäkra att det inte var någon religiös, även om jag har en tro, säger kvinnan. Hon beskriver vidare hur hon tydligt kunde se att gubben gick majestätiskt och svängde med armarna, och att hon aldrig har

sett något liknande.

Vad har alla dessa människor som berättat detta varit med om? Är det bara inre upplevelser eller beskriver de sådant som hänt i verkligheten?

I vissa fall rör det sig säkert om inre upplevelser, men kan man säkert säga att det är det i alla fall? Troligen inte. En sak är i alla fall säker. Människor bär onekligen på fascinerande historier.

Pelle Persson

Enkel planritning över prototypfarkosten X-33. (Bild:NASA)

Webcam övervakar X-33

Byggandet av den nya prototypfarkosten X-33, som kommer att revolutionera USA:s rymdfart, kommer att övervakas av tre kameror som sänder direkt över Internet. Två kommer att vara placerade i själva bygghallen i Palmdale, Kalifornien, och en på startbanan, som också är under konstruktion. Mer information om X-33 finns på:

<http://rlv.msfc.nasa.gov/x33/x33home.html>

Källa: NASA

Mars nästa för Internet

Det är dags för Internet att ge sig ut i rymden. Det tycker en av Internets pionjärer, Vinton Cerf, och avslöjade vid ett anförande i Genève där en stor konferens om Nätet pågår, att amerikanska rymdstyrelsen NASA är med i diskussionerna.

- NASA planerar en serie färder till Mars med start 2001. Färderna ska påbörjas vartannat år och resultera i att astronauter landar på den röda planeten, sade Cerf.

En idé är att placera en Internetsatellit runt Mars och koppla den till det vanliga nätet.

- Ett problem är avståndet, sade Cerf. Det kan ta sex timmar att sända ett meddelande från en planet till en annan.

Det finns, enligt Vinton Cerf, en hel del tekniska svårigheter att lösa innan Internet tar steget över till en annan planet. En mindre knepig fråga är hur adressfrågan ska hanteras, vilka domännamn som kan behövas.

- Ett problem som planerarna måste ta ställning till är om man måste lägga till nya domännamnsadresser som ".mars" eller ".earth" i ett interplanetariskt system, sade Cerf.

Internet är inte färdigutvecklat på jorden,

bara för att det är dags att ge sig ut i rymden.

- Det finns mycket arbete kvar att göra för att täcka hela planeten, påpekade Cerf och gick över till att ge några aktuella siffror:

Minst 100 miljoner personer använder sig nu av Internet. Cerf uppskattade att det vid utgången av år 2000 kommer att finnas över 300 miljoner som kan koppla upp sig mot nätet. Så många som en miljard ansåg han inte var realistiskt.

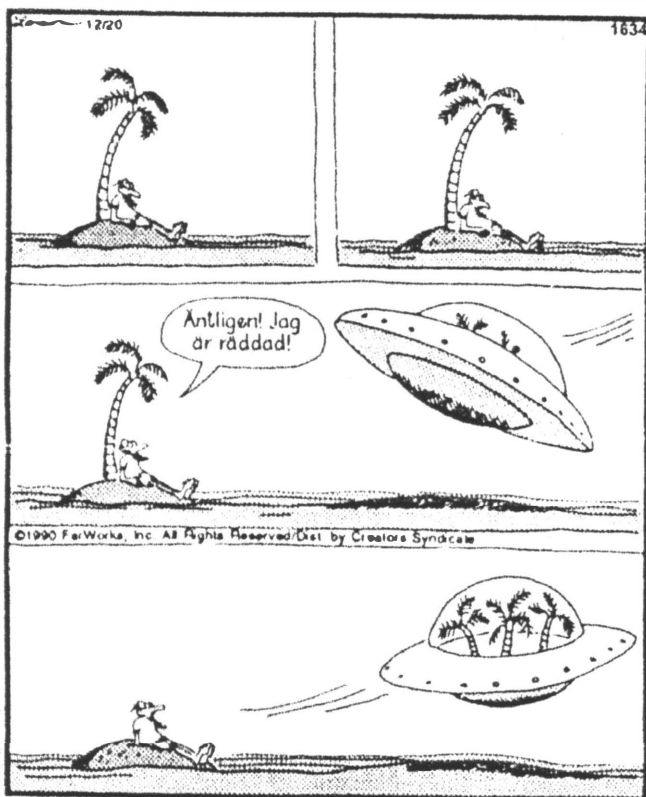
- Jag tror inte att det kommer att finnas datorer nog för så många människor.

Vinton Cerf uppskattade också spridningen av Internet när det gäller antalet ökade länder, nätet finns i större eller mindre omfattning i 240 till 250 länder. Tre miljoner domännamn finns i bruk och Internet innebär till 75 procent World Wide Web. Bara 25 procent utnyttjar andra Internetmöjligheter. Men så är WWW också gigantiskt, tre miljoner sajter med 350 miljoner sidor kopplade till sig och Internet växer med 100 procent varje år. Förmodligen hade inte Vinton Cerf en tanke på sådana astronomiska siffror när han i början av 1970-talet var med och skapade förutsättningarna till det som skulle bli Nätet.

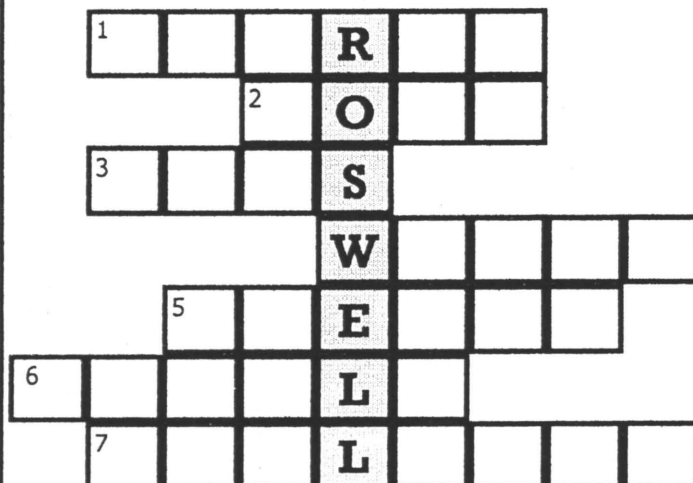
Saxat ur SvD 24/7 1998 - Mats Hedberg

Med risk för stämning för brott mot copyrightlagen publicerar vi här en serie som vi tycker passar vår målgrupp.

THE FAR SIDE BY GARY LARSON

Ufologikrysset

1. Känd new age-ufolog, avslöjad som nazist.
2. Amerikansk ufolog och hög kyrklig person.
3. Förnamnet på UFO-Sveriges ordförande.
4. Känd science-fictionförfattare som bl. a. skrev en av de första "världsrymden-anfaller"- romanerna.
5. Militärt område i USA, ofta förknippat med UFO.
6. Uppfinnaren av begreppet "flygande tefat"
7. Svensk man som mottog två föremål av varelser från en utomjordisk civilisation.

Stjärnstorm på väg mot jorden

...Om man skulle åka till Kina i november. Astronomer över hela världen sitter förmodligen och tänker i sådana banor just nu. Natten mellan den 17 och 18 november i år kommer stjärnhimlen att visa upp det stiligaste skådespel den kan åstadkomma. Jorden passerar genom den tätaste delen av Leonidernas meteorsvärm, och tiotusentals, kanske hundratusentals stjärnfall kommer att synas inom loppet av någon timme.

I Kina alltså. I Europa är det dag när det inträffar.

Astronomerna kallar fenomenet kosmisk snöstorm. Senaste gången det hände var 1966, och de som var med då talar fortfarande om det som sitt livs upplevelse, så

vackert var det.

Leoniderna är egentligen ett stoftmoln som solvinden en gång rev loss från kometen Temple-Tuttle. Den cirklar runt solen, och syns i november varje år. Men omloppsbanan är annorlunda än jordens, och det är bara vart 33:e år vi passerar den tätaste delen.

För oss som kanske inte har råd att åka till Kina, rekommenderas Perseiderna som vanligt vid den här tiden på året rusar fram över oss. Inte med tiotusentals stjärnfall i timmen, men tillräckligt för att man ska hinna önska något hemligt.

Saxat ur SvD 12/6 1998

Eva Bäckstedt

Tack till...

Följande personer har med eller utan vetskap varit med att göra det här numret av Under Stjärnorna möjligt. Muchos Gracias!

Stig Larsson • Clas Svahn • Pelle Persson • Irre Bredin • Elin Henrikson